

kandidati najbolji in pravi mož za župana. — Kar pa se tiče njega kot deželnega poslanca za prihodnjo volitev 30. dne t. m. na Notranjskem, ga tudi „Danica“ v 15. listu svojim bravcem očitno priporoča, ker se zanaša na-nj, da zraven telesnega deželnega blagra tudi duhovnega ne bode pozabil. „Triesterca“ nam očita sicer tudi to, da imamo v dr. Costa-tu, „hipoma zdaj edinega moža na Kranjskem“; — to pač skrbna nam tetika sama dobro vé, da hvala Bogú! jih imamo še veliko; al ona tudi to vé (pa bi nas rada razdvojila), da pri volitvah, da so srečne, je prva taktika to, da se priporoča le eden, ker sicer se lahko primeri, da med dvema ali tremi, ki jih priporočamo, zmaga v takem razdvoji lahko tak, ki ni bil priporočan. Skušnje tako učé, in mi nismo več politikarji še od lani.

— Zavoljo procesije sv. Rešnjega telesa so večkrat kake zapreke. Lani sta si „surka“ in „frak“ prišla navskriž pri dijakih gimnazije; letos pa „Triest“, piše zopet to-le: „Zwischen der Landesregierung und dem fürstbischöfl. Consistorium waltet eine Differenz bezüglich der Ordnung des Umzuges der Frohnleichnams-Prozession ob. Auch hier soll der soviel Unheil stiftende Geist im Hintergrunde stecken.“ Ker nam je ta novica čisto nova bila, smo bili radovedni, ker se ne bojimo „strahov“ ali „geistov“, pozvediti, kdo neki je in kje tiči tisti „Geist“ in zvedili smo prav iz gotovega vira to-le: Po predlogu nekega g. učitelja je ravnateljstvo ljubljanske gimnazije prosilo pri mestni gosposki, da se njihovi mladeži pri cerkvenem obhodu sv. Rešnjega telesa odloči častneje mesto, namreč za rokodelskimi, obrtnijskimi in kupčevskimi družbami. Mestna gosposka podpira to prošnjo jo predloži viši c. k. deželni vladi, ktera jo usliši ter po mestni gosposki svoj sklep naznani vsem, ktere tiče. Po tem potu je tudi stolnemu fajmoštru (17. t. m.) došel ta dopis s pristavkom, naj naroči zakristanu, kteremu gré vredovati cerkvene procesije, da se ravná po njem. Gosp. zakristan, kteremu se je čudno zdelo, da mu to povelje dojde po mestni gosposki, posvetuje se z gosp. korarji, ki mu rekó, naj gré svetlega knezoškofa vprašat, ali se je starodavni red pri procesii sv. Rešnjega telesa preuredil z njihovim dovoljenjem. Gospodu knezoškofu bila je ta prememba popolnoma neznana in pisali so do c. k. deželne vlade, da jim magistratni odpis na zakristana stolnega ni po volji, zlasti, ker njim gré določevati red cerkvenih obhodov, gosp. stolnemu fajmoštru pa so sporočili, da ima v tej stvari ravnati se le po škofijskih določilih. Nekaj dni pozneje (20. t. m.) so pa tudi vse rokodelske, obrtnijske in kupčijske družbe, kterim je imenovani dopis tudi došel po mestni gosposki, postavile se po robu ter pri magistratu resno protestirale zoper premembo starodavnega reda pri procesii, ne razumevaje, kako da bi sinovom spodobilo se častneje mesto, kakor očetom meščanom. C. k. deželna vlada se je naposled zedinila s prečastito škofijo, in starodavni red procesije ostane kakor je bil. — Iz resnične te zgodovine naj sodi svet sam: kje tiči tisti „Triesterčni“ „hier so viel Unheil stiftende Geist!“ Nobe-nega komentara ni mu treba. Le to naj bode dostavljeno, da bi res treba bilo, da bi tistega „Geist-a“, ki že predolgo rogovili s tacimi in enacimi pritklinami po časnikih, priklenili na Grintovec, da bi miroval na veke.

— Prvence pomladanske, to je, prve češnje goriske smo dobili predvčeranjim (23. dne t. m.) v Ljubljano. Po takem par dni pozneje memo družih let.

— Bukvarnica družbe zdravniške se čedalje bolj množi; te dni ji je daroval pokojni vojaški zdravnik dr. Hochmayer nad 100 zvezkov.

— Njih eksc. cesarski namestnik gospod baron Schloissnigg je na Dunaji.

Iz Ljubljane. (*Predragi prijatli in rojaki!*) Ker sem več dopisov od Vas prejel, po kterih mi naznajte, da me hočete zopet voliti v deželni zbor za poslanca, Vam vsem skupej tako-le odgovorim: Čeravno me še ni najvikša sodnija obsodila, vendar le sem za gotovo sklenil, da se poslanskemu poslu več ne podam, ker pri vsem svojem srcu do domovine nisem govornik. Ker pa čutim v sebi pravo dolžnost in hvalo do Vas, ki ste mene, slovenskega pevca, z veličastno volitvijo v deželno zbornico poslali, tedaj Vam še enkrat živo za svojega naslednika priporočam izvrstno-zvedenega, mnogozasluženega, za nas slovenske brate iskrenega domorodca dr. Etbina Kosta-ta, za kterege moštvo in modrost Vam na Boga prisežem. — Da ste mi zdravi in prijazni!

24. maja. Vaš hvaležni Miroslav Vilhar.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Deželni zbor česki je skor edini, ki ni še dognal svojih obravnav; 21. t. m. je izgotovil cestno postavo, in zastran ravnopravnosti jezika v šolah v principu sklenil: da oba jezika (slovanski in nemški) imata v šolah enake pravice; učni jezik v javnih šolah na Českem naj povsod bode eden izmed teh dveh jezikov. — Dunajski časniki pripovedujejo, da ni skor nič upanja, da bi se Avstrija, kakor ministerstvo želi, združila v colno zvezo z nemškimi državami; razun bavarske so skor vse druge nemške vlade začele vleči s prusko, ki je že s francozko državo sklenila colno zavezo, in zapuščajo Avstrijo. To ni vesela novica. — Nove papirne desetice so narejene iz turšičinega papirja, ki neki ne bode tako hitro cunjast kakor je navadni papir. — Novi časnik zagrebški „Domobran“ zastopa nasproti „Pozoru“ manjščino bivšega deželnega zbora, in je za to, da pod pogoji naj bi šli hrvaški poslanci v državni zbor dunajski. — V ogerskih in sikulskih volilnih okrajih za deželni zbor erdeljski je izvoljeno zopet mnogo tacih poslancev, ki se nočejo udeležiti zbora. Prišli bojo, pa zboru zopet rekli: z Bogom! ker jih srce le vleče v Pešt. — V Banatu po več krajih ljudje boleajo za kurdejem (škorbutom), ki je nasledek lakote in slabega stanovanja; vlada jim je poslala mnogo vinskega kisa, ki je dobro zdravilo v tej bolezni. — Konferencije zastran dansko-nemških homatij še niso nič dosegle; danska vlada je predlog zavrgla, po kterem naj bi se Holštajn in nemški Šlesvik odcepil od Danije in se zedinil v lastno državo, tako pa v osebni zvezi ostal z Danijo; prihodnja seja je 28. t. m. — Najvažnša politična novica preteklega tedna je ta, da je knez Moldave in Vlahije zapodil 14. dne t. m. državni zbor siloma, in drugi dan oklical celó novo volilno postavo za državni zbor, po kateri je podrl, kar je leta 1858 v Parizu zidalo 7 velicij vlad, in na kateri podlagi je sam prišel na prestol podonavskih knežij. Nova njegova volilna postava daje tudi drugim stanovom veljavo, ktero so dozdej le bolj boljarji (plemenitaži) imeli. Pravijo, da cesar Napoleon mu je vdahnil to drznost (staatsstreich), al mnoge homatije utegnejo biti sad njeni.

Listnica vredništva. Gosp. A. P. na J: Poslani sestavek utegne bolj za „Danico“ biti kakor za „Novice“; ali ga tedaj moremo izročiti sl. vredništvu „Danice“? Dobra misel je nabiranje pogovorov narodnih; le pošljite jih, da pridejo na dan. — G. J. Seljanu v Lj: Ako Vam je resno mar za čast in blagor Slovencev, potrudite se, prosimo Vas, osebno do nas, da prevdarimo popred Vaš spis od 21. t. m.; pripeljite pa tudi nektare prijatle seboj, ki so z Vami edinih misli.